

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 października 2014 roku powódka **N. G.** reprezentowana przez pełnomocnika – adwokata P. W. wносиła o zasądzenie od pozwanego (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.** kwoty 150.000 złotych tytułem **zadośćuczynienia** po śmierci męża A. G. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot :

- od kwoty 110.000 złotych od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty ,

- od kwoty 40.000 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

Nadto pełnomocnik powódki N. G. wносиła o zasądzenie od pozwanego kwoty 15.000 złotych tytułem **stosownego odszkodowania** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty w związku z pogorszeniem sytuacji życiowej po śmierci męża A. G. i kwoty 7.968 złotych tytułem **odszkodowania za koszty pogrzebu** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty.

(k. 3-9)

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 lutego 2015 roku pełnomocnik pozwanego (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.** radca prawny A. M. wносиła o oddalenie powództwa , zasądzenie zwrotu kosztów postępowania sądowego na rzecz pozwanego , w tym kosztów zastępstwa procesowego .

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł , że na skutek postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki kwotę 40.000 złotych tytułem zadośćuczynienia , kwotę 20.000 złotych tytułem stosownego odszkodowania i kwotę 8.000 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu.

Wypłacone kwoty w ocenie pozwanego stanowią wymierną wartość majątkową i w całości rekompensują doznaną krzywdę przez powódkę , żądania zaś ponad przyznane kwoty są wygórowane i winny zostać oddalone .

(k.89-92)

Ostatecznie pełnomocnik powódki poparł powództwo .

Pełnomocnik pozwanego wносиł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania od strony powodowej na rzecz pozwanego .

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 12 sierpnia 2015 roku 00:31:45-00:38:42 **k.144 v., 145**)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 sierpnia 2013 roku około godziny 18:42 w miejscowości S. Młyn, na łuku drogi relacji N. J. - S. Młyn doszło do wypadku komunikacyjnego, na skutek którego śmierć poniósł mąż powódki – A. G. .

Znajdujący się w stanie nietrzeźwości kierujący samochodem marki H. (...) o nr rej. (...), A. Z. , w czasie przejeżdżania przez łuk drogi nie dostosował prędkości jazdy do przebiegu drogi , w wyniku czego stracił panowanie nad pojazdem i przejechał przez oś jezdni na przeciwny pas ruchu , doprowadzając do czołowego zderzenia z jadącym z przeciwnego kierunku ruchu swoim pasem jezdni pojazdem D. (...) o nr. rej. (...), kierowanym przez A. G. .

(**dowód:** notatka urzędowa z dnia 8 sierpnia 2013 roku z Komendy Powiatowej Policji w B. , opinia z dnia 22 listopada 2013 roku biegłego sądowego Sądu Okręgowego w Łodzi z zakresu ruchu drogowego mgr inż. K. K. w aktach sprawy Ds. 1726/13 , opinia sądowo - lekarska sekcji zwłok z dnia 9 sierpnia 2013 roku specjalisty medycyny sądowej i patomorfologa Z. K., karta statystyczna do karty zgonu **k.18-34**)

Pozwanego łączyła ze sprawcą wypadku umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(okoliczność bezsporna)

Zmarły A. G. był mężem powódki . Powódka wraz z mężem przeżyli razem 31 lat i byli szczęśliwym , zgodnym małżeństwem . Ze związku posiadali czworo dorosłych dzieci . Wspólnie realizowali marzenia i planowali przyszłość . Powódka w każdej sytuacji mogła liczyć na pomoc ze strony męża , który był człowiekiem spokojnym , rodzinnym , cierpliwym , zawsze gotowym do pomocy . N. G. spędzała wolny czas z mężem , wspólnie chodzili na spacer po niedzielnym obiedzie , często wyjeżdżali do rodziny , wspólnie chodzili na pielgrzymki . Na dwa miesiące przed wypadkiem ze środków zaciągniętego kredytu hipotecznego zakupili dom w stanie surowym , który zaczęli urządzać . A. G. był dla powódki przyjacielem. Nagła i nieoczekiwana śmierć wywołała ogromną pustkę i rozpacz, która jest odczuwana przez powódkę do dnia dzisiejszego . Wiadomość o śmierci męża powódka przyjęła ze łzami w oczach i niedowierzaniem . Powódka zmuszona była leczyć się psychiatrycznie i zażywała leki wyciszające i uspokajające , stała się bardziej nerwowa , zamknęła się w sobie, zaczęła stronić od spotkań ze znajomymi , często płacze , odwiedza grób męża na cmentarzu .

Wszystkie obowiązki domowe spadły po śmierci męża na powódkę . Sytuacja życiowa powódki uległa pogorszeniu finansowo, jak również w zakresie możliwości komunikacyjnych gdyż tylko mąż prowadził samochód .

Powódka N. G. mieszka z bezrobotną córką R. W. oraz wnukiem K. , których wspiera finansowo . Okresowo zamieszkuje z nimi druga córka J. B. z mężem .

(**dowód** : nagranie audio - video z dnia 27 lutego 2015 roku zeznania świadka J. B. 00:11:40- 00:28:49 **k. 111 v., 112, 112 v.,114** , zeznania świadka D. M. 00:28:49 – 00:36:34 **k. 112 v.,113,114** , nagranie audio -video z dnia 12 sierpnia 2015 roku zeznania powódki 00:11:18- 00:20:52 **k.144,145**)

Pozwany na skutek postępowania likwidacyjnego wydał decyzję i wypłacił na rzecz powódki N. G. kwotę 40.000 złotych tytułem zadośćuczynienia , kwotę 20.000 złotych tytułem stosownego odszkodowania i kwotę 8.000 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu.

(**dowód** : decyzje pozwanego **k. 37-40** , akta szkody **k.93**)

Zmarły A. G. pracował zawodowo w systemie czterobrygadowym , miał wiele wolnych dni roboczych i zajmował się chociażby w ostatnim czasie sprawami urzędowymi związanymi z kontynuacją budowy domu , a także pomagał powódce w pracach związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego. Jego śmierć wpłynęła również na uszczuplenie dochodów gospodarstwa domowego powódki .

W dacie śmierci męża powódka osiągała dochody rzędu 5.000 złotych , po potrąceniu pożyczek powódka otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 3.200 złotych. Mąż powódki osiągał wynagrodzenie rzędu 3.500 złotych . Po śmierci męża powódka musiała uregulować pożyczki ze swoich dochodów .

Powódka poniosła koszty pogrzebu zmarłego A. G. w łącznej kwocie 16.900 złotych i na koszty te składają się : opłata za przechowanie zwłok w chłodni, opłata za betonowanie grobu, opłata za udostępnienie kaplicy, opłata za udostępnienie placu cmentarnego , opłata za wykonanie grobu, opłata za usługę pogrzebową, transport zwłok, trumnę, opłata za wykonanie katakumby , opłata od budowy nagrobka, wydatki na konsolację , wydatki na zakup odzieży dla zmarłego oraz żałobników .

Koszt wykonania nagrobka wyniósł 13.600 złotych zaś koszt wykonania katakumby to kwota 1.968 złotych .

(**dowód**: faktura VAT nr (...) z dnia 18 października 2013 roku , pokwitowanie , Cmentarz Rzymskokatolicki w B. **k.35, 36** , nagranie audio -video z dnia 12 sierpnia 2015 roku zeznania powódki 00:20:52 – 00:26:43 **k.144,145**)

Funkcjonowanie powódki wskazuje na występowanie przedłużonej żałoby z silnymi objawami intruzywnymi .

Śmierć męża zdarzyła się w traumatyzujących okolicznościach – nagle i przypadkowo spowodowała wystąpienie u powódki zaburzeń stresu pourazowego , żałoba rozlała się na całe funkcjonowanie powódki i ma charakter chroniczny , utrzymuje się nadal. Naruszony został dobrostan emocjonalny i psychiczny powódki, codzienne funkcjonowanie psychospołeczne powódki jest zaburzone przez objawy stresu pourazowego . Powódka wymagała wsparcia w postaci farmakoterapii i leczenia psychiatrycznego . Jej aktualne funkcjonowanie wskazuje na dalszą potrzebę długotrwałej terapii zaburzeń posttraumatycznych . Poza żałobą u powódki pojawia się niepokój . Powódka ma trudności ze snem związane z pobudzeniem , ciągle wracają do niej myśli związane z wypadkiem i wypadek męża uniemożliwia jej normalne funkcjonowanie .

(**dowód** : opinia biegłej z zakresu psychologii mgr D. G. **k. 116-120** , ustna opinia uzupełniająca biegłej mgr D. P. 00:03:52- 00:10:48 **k. 143 v., 145**)

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach w postaci zeznań powódki oraz świadków : J. B. i D. M. , a także dokumentów stanowiących w istocie akta szkodowe .

Sąd uwzględnił także opinię pisemną i ustną biegłej psycholog D. G., w której biegła dokonała oceny stanu psychicznego i emocjonalnego powódki po tragicznej śmierci męża oraz wpływu tegoż wydarzenia na jej dalsze życie i stan zdrowia. Opinia jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych. Nie została także skutecznie podważona przez żadną ze stron procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1).

Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje natomiast ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152).

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi lex specialis do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z art. 35 cytowanej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W dacie zdarzenia posiadacz pojazdu, który spowodował wypadek komunikacyjny, był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń. Do wyrządzenia szkody A. G. doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Wobec powyższego, w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. Spełniona została także przesłanka, iż poszkodowany mąż powódki wskutek uszkodzeń ciała doznanych w wypadku komunikacyjnym zmarł.

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej powódce .

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał powództwo w niniejszej sprawie co do zasady za uzasadnione.

Podstawę prawną powództwa w zakresie żądania **zasądzenia zadośćuczynienia stanowi art. 446 § 4 k.c.** Na podstawie powyższego przepisu kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Śmierć osoby bliskiej stanowi zwykle wielki wstrząs dla rodziny, a cierpienia psychiczne, jakie się z tym wiążą, mogą przybierać ogromny wymiar, tym większy, im mocniejsza była więź emocjonalna łącząca zmarłego z jego najbliższymi.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu psychologii mgr D. G. funkcjonowanie powódki wskazuje na występowanie przedłużonej żałoby z silnymi objawami intruzywnymi. Śmierć męża zdarzyła się w traumatyzujących okolicznościach – nagle i przypadkowo, spowodowała wystąpienie u powódki zaburzeń stresu pourazowego , żałoba rozlała się na całe funkcjonowanie powódki i ma charakter chroniczny , utrzymuje się nadal. Naruszony został dobrostan emocjonalny i psychiczny powódki , codzienne funkcjonowanie psychospołeczne powódki jest zaburzone przez objawy stresu pourazowego . Powódka wymagała wsparcia w postaci farmakoterapii i leczenia psychiatrycznego . Jej aktualne funkcjonowanie wskazuje na dalszą potrzebę długotrwałej terapii zaburzeń posttraumatycznych .

Mając powyższe na uwadze, kierując się opisanymi powyżej dyrektywami, Sąd uznał, iż wysokość należnego powódce zadośćuczynienia, winna wynosić 100.000 zł. Powódka była silnie emocjonalnie związana z mężem. Do chwili obecnej odczuwa osamotnienie po jego śmierci, brak męża i jego bolesną nieobecność.

Biorąc pod uwagę okoliczność , że pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 40.000 złotych Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki **kwotę 60.000 złotych tytułem zadośćuczynienia .**

Z uwagi na to, iż powódka żądała zasądzenia kwoty 150.000 zł z tego tytułu, Sąd, uznając, iż żądanie pozwu ponad zasądzoną kwotę nie znajduje prawnego ani faktycznego uzasadnienia, oddalił powództwo w tym zakresie.

Rozważając zasadność powództwa w zakresie **żądania zasądzenia odszkodowania Sąd miał na uwadze normę art. 446 § 3 k.c.** Zgodnie z powyższym przepisem sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej. Zgodnie z panującym zapatrywaniem doktryny i orzecznictwa odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. obejmuje szeroko rozumianą szkodę majątkową, nie obejmuje natomiast szkody o charakterze niemajątkowym (por. A. S. „Odszkodowanie za szkodę majątkową”, Oficyna (...), B. 1998, s. 181-190, A. S. „Wynagrodzenie szkody powstałej wskutek śmierci osoby bliskiej”, Oficyna (...), B. 2000, s. 137-166, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1970 r. III PZP 22/70, opub. OSNC z 1971 r., nr 7-8, poz. 120). W obecnym stanie prawnym nie ulega wątpliwości, iż odszkodowanie określone w powyższym przepisie nie może być przyznane za same tylko cierpienia moralne doznane z powodu śmierci osoby najbliższej, a zatem jest ono zależne od istnienia szkody o charakterze majątkowym. Przepis art. 446 § 3 k.c. mówi bowiem o odszkodowaniu. Celem zaś odszkodowania jest naprawienie szkody majątkowej

(art. 361 § 2 k.c.) Przez szkodę należy rozumieć jedynie uszczerbek majątkowy, jakiego doznaje poszkodowany na mieniu bądź na osobie, jeżeli łączy się z konsekwencjami natury majątkowej. Ustawodawca nie posługuje się natomiast w powyższym przepisie pojęciem krzywdy jako oznaczenia szkody o charakterze niemajątkowym rodzącym roszczenie o zadośćuczynienie. Art. 446 § 3 k.c. przewiduje szczególny rodzaj odszkodowania. Swoistość jego polega na tym, że dotyczy on szeroko pojętej szkody majątkowej, a więc wynagrodzenia różnych szkód o charakterze materialnym, częstokroć nieuchwytnych bądź trudnych do obliczenia, jakie wywołuje zazwyczaj śmierć najbliższego członka rodziny, a których nie można wynagrodzić na podstawie art. 446 § 1 i 2 k.c. Na określenie tych szkód ustawodawca posługuje się szerokim pojęciem znacznego pogorszenia sytuacji życiowej. Pogorszenie to może jednakże uzasadniać przyznanie odszkodowania tylko wówczas, gdy powoduje reperkusje majątkowe w sytuacji życiowej uprawnionego, a nie polega wyłącznie na jego cierpieniach moralnych. Przepis ten nie przewiduje bowiem możliwości złagodzenia czy zmniejszenia bólu po stracie najbliższego członka rodziny, gdyż takie roszczenie statuuje norma art. 446 § 4 k.c.

Zmarły A. G. pracował zawodowo w systemie czterobrygadowym, miał wiele wolnych dni roboczych i zajmował się chociażby w ostatnim czasie sprawami urzędowymi związanymi z kontynuacją budowy domu, a także pomagał powódce w pracach związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego. Jego śmierć wpłynęła również na uszczuplenie dochodów gospodarstwa domowego powódki. W dacie śmierci męża powódka osiągała dochody rzędu 5.000 złotych, po potrąceniu pożyczek powódka otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 3.200 złotych. Mąż powódki osiągał wynagrodzenie rzędu 3.500 złotych. Po śmierci męża powódka musiała samodzielnie uregulować pożyczki ze swoich dochodów.

Pozwany na skutek postępowania likwidacyjnego wydał decyzję i wypłacił na rzecz powódki N. G. kwotę 20.000 złotych tytułem stosownego odszkodowania.

W ocenie Sądu kwotą adekwatną i rekompensującą utratę pomocy finansowej ze strony męża będzie kwota 30.000 złotych. Dlatego też Sąd, biorąc pod uwagę wypłaconą już kwotę tytułem stosownego odszkodowania, zasądził kwotę 10.000 złotych tytułem stosownego odszkodowania, żądanie ponad tą kwotę Sąd oddalił jako wygórowane.

W ocenie Sądu powyższa kwota będzie stanowić realnie odczuwalne przysporzenie, pomoże powódce przystosować się do nowych realiów życia, a zarazem złagodzi nieodwracalność tragicznych przeżyć, ich natężenie i świadomość utraty więzi emocjonalnej z najbliższą osobą, wpłynie na zdolność powódki do adaptacji do nowych warunków życia oraz stworzy lepsze rokowania co do jej perspektyw życiowych.

Na uwzględnienie zasługuje także żądanie zasądzenia kwoty **7.968 złotych tytułem odszkodowania za koszty pogrzebu**

Podstawą prawną powództwa w powyższym zakresie stanowi **art. 446 § 1 k.c.** Jak wynika z w pełni przekonujących zeznań powódki, powódka poniosła koszty pogrzebu zmarłego A. G. w łącznej kwocie 16.900 złotych i na koszty te składają się: opłata za przechowanie zwłok w chłodni, opłata za betonowanie grobu, opłata za udostępnienie kaplicy, opłata za udostępnienie placu cmentarnego, opłata za wykonanie grobu, opłata za usługę pogrzebową, transport zwłok, trumnę, opłata za wykonanie katakumby, opłata od budowy nagrobka, wydatki na konsolację, wydatki na zakup odzieży dla zmarłego oraz żałobników.

Koszt wykonania nagrobka wyniósł 13.600 złotych zaś koszt wykonania katakumby to kwota 1.968 złotych. Pozwany na skutek postępowania likwidacyjnego wydał decyzję i wypłacił na rzecz powódki N. G. kwotę 8.000 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu.

Do zasądzenia pozostała kwota 7.968 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Koszty te nie przekraczają przy tym kosztów zwykle ponoszonych z tego tytułu w środowisku, do którego zmarły należał.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe od daty 30 stycznia 2014 roku na rzecz powódki, od których strona pozwana na pewno z uwagi na termin określony w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003

r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152) pozostawała w opóźnieniu .

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 100 k.p.c.

Z porównania kwoty dochodzonej pozwem przez powódkę N. G. 172.968 złotych z kwotą zasądzoną 77.968 złotych wynika , że powódka wygrała proces w 45 % .

Koszty procesu po stronie powódki N. G. wyniosły 6.617 złotych , na które złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.000 złotych , wynagrodzenie z tytułu zastępstwa prawnego w kwocie 3.600 złotych ustalone stosownie do § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku Nr 461) , wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych .

Po stronie pozwanej koszty wyniosły łącznie 3.617 złotych (wynagrodzenie z tytułu zastępstwa prawnego i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych) .

Łącznie koszty procesu wyniosły 10.234 złotych . Z tej kwoty powódkę obciąża kwota 5.628,70 złotych (10.234 złotych x 55 %) zaś pozwanego kwota 4.605,30 złotych (10.234 złotych x 45 %) , dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę **988,30 złotych (dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych i 30/100)** tytułem zwrotu kosztów procesu (6.617 złotych – 5.628,70 złotych) .

Podstawę rozstrzygnięcia o pobraniu nieuiszczonych kosztów sądowych opłaty sądowej od pozwu w kwocie 5.649 złotych i wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego w kwocie 255,18 złotych stanowiły przepisy art.113 ust.1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku Nr 90 , poz.594 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c.

Stosownie do art. 113 ust.2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od powódki z zasądzzonego roszczenia kwotę **140,35 złotych** (255,18 złotych x 55 %) natomiast na podstawie art. 113 ust. 4 wskazanej ustawy odstąpił od obciążania powódki częścią nieuiszczonej opłaty sądowej od oddalonej części powództwa .

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę **2.656,88 złotych (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć złotych i 88/100)** tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa obejmujących wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłego i częścią opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona . (5.904,18 złotych x 45 %)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)